

Vem kan pröva?

[Spara som PDF](#)

Ett bibelstudium om prövandets förutsättningar.

Är jag själv på rätt väg? Har jag undgått att bli bedragen? Hur undgår jag att bli bedragen?

Alla Bibelord är citat från Svenska Folkbibeln där inget annat anges.



Innehåll

1. [Inledning](#)
2. [Fyra allvarliga områden för tron](#)
 1. [Bibeln är Guds ofelbara Ord](#)
 2. [Jesus är Gud](#)
 3. [Avfallets tidsålder](#)
 4. [Den karismatiska förblindelsen](#)
 1. [Judarnas förblindelse](#)
 2. [De kristnas förblindelse](#)
3. [Summering](#)

1.0 Inledning

Jag tänkte att vi i denna del skulle resonera kring det här med att **pröva** utifrån en lite annorlunda infallsvinkel. För det finns en förutsättning för vårt provande som jag tycker står över alla, och det är: **att man själv är på rätt kurs**. Att man själv är frälst, att man omfattas av den sanna och sunda läran, och att man har ett gott förhållande till Gud. Att man har frid med Gud. Så det är ju inte fel att börja provandet med att pröva sig själv. Och då skall jag dela några tankar som jag hoppas kan vara till vägledning när det gäller att rannsaka oss själva, men

även när det gäller att pröva **annat** än oss själva. Vi skall börja med det här bibelordet från Matteusevangeliet, kapitel 7.

Matt 7:1-6: "Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom ni dömer med, skall ni bli dömda, och med det mått ni mäter med, skall det mätas uppåt er. Varför ser du flisan i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga? Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, du som har en bjälke i ditt eget öga? Du hycklare, ta **först** bort bjälken ur ditt eget öga! Då kommer du att se så klart **att du kan ta ut flisan ur din broders öga**. Ge inte det heliga åt hundarna och kasta inte era pärlor för svinen. De trampar ner dem och vänder sig om och sliter sönder er."

Detta bibelord tolkar nog de flesta kristna så, att vi inte skall döma andra människor för då kommer Gud att döma oss. Och så vågar man inte ens ha åsikter i en del frågor. Men helheten i det här bibelordet hör man inte lika ofta.

För det första säger ju **inte** detta bibelord rakt ut att Gud som dömer oss om vi dömer andra människor. Kanske det här bibelordet handlar om att, om jag uttalar mig om brister i andra människors liv och tro, ja, då kan jag kallt räkna med att andra kommer att nagelfara mitt liv. Därför råder han oss att först gå tillrätta med oss själva, och sedan faktiskt gå vidare med att pröva andra. Vi tänker alltså inte så ofta på fortsättningen "Då kommer du att se så klart att du kan ta ut flisan ur din broders öga". Lever vi efter det här bibelordet till fullo, så kan det ju faktiskt innebära att vi påpekar att någon har brister i sin tro, t.ex. Men detta kan vi alltså bara göra om vi först gått till rätta med oss själva, enligt Jesus. Annars ser vi inte klart.

På samma sätt är det med vers 6. Om vi inte skall kasta våra pärlor åt svinen, så måste vi ju avgöra vilka som är svin och vilka som inte är det. Hur kan man annars leva efter det bibelordet? Och det är ju en dom, eller hur? Så antingen får man kasta ut sina pärlor till både folk och fä, och då lever man inte efter Bibeln, eller så måste man göra en bedömning av mottagarna, och inte kasta ut pärlor i onödan. Men det här kräver också att man själv ser klart.

På samma sätt är det med Johannes uppmaning om att pröva andarna. Det står i 1:a Johannesbrevet, kapitel 4. Det innebär också att man fäller en dom över både personer, läror och sammanhang, inte utifrån vad man själv tycker utan utifrån vad Bibeln säger om Jesus. Vi skall se mer på det bibelordet strax.

Paulus säger så här i Rom 16:17:

Rom 16:17: "Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem.**"

Det här innebär också att vi fäller en dom över personer, läror och sammanhang när vi granskar läran och vänder ryggen åt det som är galet. Och självklart väljer man då också att varna sina syskon i tron! Dessutom säger Paulus följande om att döma:

1 Kor 5: 12-13: "Hur kan det vara min sak att döma dem som står utanför? Är det inte dem som står innanför ni skall döma? Dem som står utanför skall Gud döma. Driv ut ifrån er den som är ond!"

Så det är både tillåtet och tillrådligt – utifrån Bibelns horisont – att pröva både läror, förkunnare och sammanhang. Men den stora poängen då, med Jesu ord i Matt 7 är att vi **först** måste gå till rätta med oss själva om vi skall kunna pröva på ett framgångsrikt sätt.

2.0 Fyra allvarliga områden för tron

Jag skall ta upp fyra allvarliga områden där jag tror att vi måste pröva i vår egen tro, om vi skall kunna se klart, vara nyktra, vakna och benägna att pröva olika saker inom kristenheten.

2.1 Bibeln är Guds ofelbara Ord

Det första området är vad som är vårt förhållningssätt till Bibeln. Att Bibeln är Guds Ord har jag skrivit mer om på bl.a. denna sida https://bibelfokus.se/bibeln_forsvar, så jag tar inte upp så mycket om detta här. Men det är hur som helst här vi måste börja.

2 Tim 3:16-17: "**Hela Skriften** är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning."

Tror vi nu att Bibeln är Guds ofelbara ord, så måste den ju vara själva utgångspunkten i vårt provande. Har vi inte Bibeln som ett fundament för varje del av vår tro, då vacklar vi varje gång det kommer ett litet vindkast i läror. Tar

vi okritiskt in nya läror, syner, uppenbarelser, profetiska tilltal, osv, utan att kolla upp budskapet mot Bibeln, ja, då är vi som nyfödda kameler på hal is. Då har vi inte förstått det viktiga med att pröva äktheten i saker och ting. Summan av Guds Ord är sanning. En enda vers kanske inte säger hela sanningen. Så det vi prövar måste harmoniera med hela Bibelns budskap, inte bara med en vers här och där.

Jesus har sagt "**se till** att ingen bedrar er!" Det ligger en medveten aktivitet i det här **se till**. Så här måste vi rannsaka oss själva. Har vi möjligen öppnat upp andra kanaler? Har vi tagit emot läror, syner, uppenbarelser, profetior som vi inte prövat mot Bibeln? Det här måste vi ta tag i **före** det att vi kan pröva andra och annat -



2.2 Jesus är Gud

Det andra området där vi måste pröva oss själva, är vilken syn vi har på vem Jesus Kristus **är**. Den klassiska kristna synen är den att Gud klev ner till jorden i mänsklig gestalt. Gud blev människa, och Jesus är alltså den samme som Gud Fadern, men sådan Gud är när han kommer i sin mänskliga kropp. Jag ser att det blir allt mer vanligt att kristna inte tror att Jesus är Gud. Och en sådan tro på Jesus beror delvis på att det nu sprider sig en mängd villoläror på det här området, men delvis också på att vi är för dåliga på att granska nya saker. Ofta kommer villfarelser smygande över oss, i små portioner. Och sedan blir alla dessa småportioner tillsammans en fullskalig villolära. En liten bit syrad deg syrar ganska snabbt en hel degbunke full med deg.

I Johannes första brev, kapitel 4 skrev Johannes så här, vi läser vers 1-3:

1 Joh 4:1-3: "Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen. Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att **Jesus ÄR Kristus**, som **kommit i köttet**, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är **Antikrists ande**, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen."

I 1917-års översättning står det i vers 3: "var och en ande som **icke SÅ** bekänner Jesus, han är icke av Gud". Vad är det alltså som man **SÅ** skall bekänna som en sann kristen? Jo, att Jesus **ÄR** Kristus - dvs. Messias - som trätt fram i sin mänskliga kropp. Om nu Jesus **ÄR** Kristus, så innebär det att ingen annan kan vara det. Observera att Kristus/Messias **inte** är ett ämbete eller en titel som andra kan ikläda sig. Jesus **ÄR**, har alltid **VARIT** och kommer alltid att **VARA** Kristus. Detta är jätteviktigt att förstå för att man inte skall bli bedragen av de allra värsta villolärorna.

Det andra viktiga med denna bekännelse är att Jesus helt klart har en **fysisk kropp**. Bibeln talar om just Jesu kropp som "sin kropp"; hans kropp är tydligt definierad:

1 Pet 2:24: "Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade."

Och det var den kroppen som återuppstod efter korsfästelsen:

Luk 24:1-8: "På den första dagen i veckan gick de tidigt på morgonen till graven med de välluktande kryddor som de hade gjort i ordning. De fann att stenen var bortrullad från graven och gick in men fann inte Herren Jesu kropp. När de inte visste vad de skulle tro, se, då stod två män i skinande kläder framför dem. Kvinnorna blev förskräckta och böjde ansiktet mot marken, men de båda männen sade: 'Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galileen. Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.' Då kom de ihåg hans ord."

Vi måste vara vakna för det faktum att Jesus aldrig kommer att dyka upp här på jorden i en annan kropp. När han kommer tillbaka så framträder han med samma kropp som spikades upp på korset, samma kropp som uppstod från de döda, och hans kropp har troligen ärren kvar efter spikhålen och spjutet (lärjungen Thomas fick ju känna på såren efter dessa skador, se Joh 20:24-29). Så när förkunnare kliver fram och säger att de är Kristus, så är det **antikrists ande** enligt vad Johannes skrev. Ännu tydligare kommer det bli när Antikrist "himself" träder fram och säger att **han** är Kristus inkarnerad. Då vet vi att han inte kan vara Jesus eller Kristus, för det är inte samma kropp, och Jesus har dessutom sagt på vilket sätt han skall komma tillbaka, nämligen på himmelens skyar. Så kommer inte

Antikrist!

Sedan finns det en dimension till i den här bekännelsen att Jesus är Kristus. Skulle man fråga en jude som omvänt sig till att bli en sant Jesustroende jude, så tror jag att han skulle säga att detta med att Jesus är Kristus betyder att Jesus **ÄR Gud**. Judarna kommer alltså en dag begripa vem det var som följde dem i öknen. Gud sa som bekant till sitt folk att han skulle gå med dem i öknen

2 Mos 33:12-14: "Mose sade till Herren: 'Se, du säger till mig: För detta folk dit upp! Men du har inte låtit mig veta vem du vill sända med mig'. Herren sade: '**Jag skall själv gå med dig** och låta dig få ro.' "

Och av Paulus får vi veta att det var Jesus som gick med judarna i öknen. Alltså är GT:s Gud och Jesus den samme.

1 Kor 10:1: "Bröder, jag vill ni skall veta att alla våra fäder var under molnskyn och att alla gick genom havet. Alla blev i molnskyn och i havet döpta till Mose. Alla åt samma andliga mat och alla drack samma andliga dryck. De drack ur en andlig klippa **som följde dem, och den klippan var Kristus.** "

På motsvarande sätt kommer judarna förstå att det var deras egen Gud som de korsfäste.

Sakarja 12:10: "Men över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag utgjuta nådens och bönen Ande, så att de ser upp till **MIG** som de har genomborrat."

Här talar alltså GT:s Gud och säger "**MIG** som de har genomborrat", alltså korsfäst. Vi förstår av det här att Jesus och GT:s Gud är den samme. Det står inte "mig" i 1917-års översättning eller Bibel 2000, men vad jag förstår så står det "mig" i grundtexten. Läser vi vidare i Sakarja så ser vi också vilken förkrosselse som hör ihop med detta uppvaknande hos judarna. När de förstår att det var deras egen Gud som de korsfäste, så leder det så klart till en enorm syndanöd.

Sak 12:10-12: "De skall sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde. På den dagen skall sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen vid Hadadrimmon i Megiddopasset. Landet skall sörja, var släkt för sig"

Skall jag nu summera denna punkt, så måste vi ha en rätt syn på vem Jesus är om vi rätt skall kunna bedöma och pröva olika saker i kristenheten. Fattar vi inte att Jesus är Gud som besökte sin skapelse för att ta vårt straff på sig själv, då vill jag mena att vi antingen är omogna i vår tro eller allvarligt vilseledda, och då är vi inte förmögna att pröva saker. Men har vi fattat denna punkt, så har vi här en mycket viktig sanning att pröva förkunnare, läror och sammanhang mot. Man behandlar inte Jesus hur som helst om man fattat att Fadern och han är den samme!

Du kan nedan se ett litet videoklipp från YouTube där vi ser hur förrädisk ett falskt budskap om Jesus kan komma. Det är den kända förkunnaren John Hagee som gör reklam för sin bok *In defence of Israel*, ("Till Israels försvar" på svenska). Har man nu som kristen en speciell kärlek till Israel och det judiska folket, så blir man ju glad av att en förkunnare frimodigt träder fram och försvarar Israel. Men samtidigt stoppar han alltså in ett antikristligt budskap om att Jesus **inte** kom som Messias/Kristus.

Video-klipp: <https://www.youtube.com/watch?v=JE1UnSr1bxk>

Ja, i det här fallet får vi hjälp av Johannes att avslöja John Hagees ande. För Jesus **ÄR** ju alltid Kristus/Messias, oavsett när eller var han kom eller kommer. En sådan här villfarelse smygöppnar alltså för det antikristliga. Här skall vi komma ihåg det som jag tog upp i del 1, att vi inte kan plocka frukt ifrån ett dåligt träd, hur bra vi än tycker det är att John Hagee försvarar Israel. Vi skall istället vända ryggen åt sådana, enligt Paulus ord.

Det kan vara intressant att känna till att denne John Hagee jobbar ihop med TBN, alltså den TV-kanal som trosrörelsens store mediemogul Paul Crouch äger. Där har vi sett alla dessa förkunnare som Kenneth Hagin, Kenneth Copland, Benny Hinn, mfl. Och på just TBN har alla dessa förkunnare sagt att "vi kristna är gudar", och "att vi är kristus". Nu säger man alltså via John Hagee att Jesus inte kom som Kristus, vilket ju i praktiken betyder att man förnekar att Jesus **ÄR** Kristus. Vilket enligt Bibelns definition betyder att det här handlar om antikrists ande.

2.3 Avfallets tidsålder

Det tredje området handlar om vad vi tror om situationen i kristenheten. Är den bra eller är den dålig? Är det mycket villfarelser som florerar eller är det ständiga segrar för kristenheten? Finns det anledning att pröva allt och alla? Är det "påkristning" som pågår – som en del säger – eller är det sekularisering och avfall? Är det en världsvid väckelse som kommer i den yttersta tiden eller är det

ett stort avfall? Vår syn på nuläget och framtiden påverkar ju väldigt mycket vår inställning till det här med att vara vaksamma och att vara beredda att pröva.

Tror du att vi närmar oss den yttersta tiden? Många tecken tyder ju på det. Vad svarade Jesus lärjungarna när de frågade om tecknet för den yttersta tiden? Jo, det allra första han sa var det här: "**Se till att ingen bedrar er**". Så det är ju uppenbart att Jesus ville signalera att den yttersta tiden blir **lurig**. Vi skall läsa lite mer av detta i Matteusevangeliets kapitel 24:

Matt 24:3-5: "När Jesus sedan satt på Oljeberget och lärjungarna var ensamma med honom, gick de fram till honom och frågade: 'Säg oss: När skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?' Jesus svarade dem: '**Se till att ingen bedrar er**. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de **skall leda många vilse**.' "

vers 11-12: "**Många** falska profeter skall träda fram och **bedra många**. Och eftersom laglösheten tilltar, **kommer** kärleken att svalna **hos de flesta**."

vers 23-25: "Om någon då säger till er: Se här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra **stora tecken och under** för att om möjligt **bedra även de utvalda**. Jag har nu sagt er detta i förväg."

Vi ser här att tiden före Jesu återkomst kommer att vara full av falska profeter och villfarelser. Det är också tydligt att många kommer att avfalla. Jesus antydde ju även det i texten i Luk 18:8:

Luk 18:8: "Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna en sådan tro på jorden?"

Tar vi det ifrån den grekiska grundtexten så står det: "månne han finna **tron** på jorden" (enligt Åkessons ordagranna översättning)

Det Jesus säger i alla de dessa bibelord signalerar ju mer **avfall** än världsvid väckelse, eller hur? Och om det är något bibelord som jag vill att du skall grunna på, så är det framförallt 2:a Tessalonikerbrevet, kapitel 2. Där finns väldigt mycket viktigt för vår tid. Vi skall börja med att läsa om det stora avfallet i vers 1-3:

2 Tess 2:1-3: "När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämnda, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit. Låt ingen bedra er på något sätt. **Ty först måste avfallet komma** och laglöshetens människa, fördärvets son, öppet träda fram."

Det skall alltså ske ett stort avfall **före** det att vi får möta Jesus. Även Antikrist skall träda fram **före** det att vi får möta vår Jesus. Det är ju mycket tydligt i denna text. Avfaller gör man ju bara från en sann tro. Och avfallet står här i bestämd form, så är inte frågan om något ordinärt, utan istället något alldeles speciellt. Något som vi kanske aldrig tidigare sett i världshistorien. Och det handlar om ett avfall ifrån sann kristen tro till villfarelse, inte till otro, utan till just villfarelse, vilket vi skall se senare.

Det finns alltså många bibelord som talar om att **många** skall **avfalla** från sanningen och Gud i den yttersta tiden. I Uppenbarelsebokens kapitel 13 så får vi den mest skrämmande bilden av tillståndet i världen vid den tiden:

Upp 13: 3-4: "**Hela jorden** förundrade sig över vilddjuret och följde efter det, och man tillbad draken, därför att han hade gett sin makt åt vilddjuret. Och man tillbad vilddjuret och sade: 'Vem är som vilddjuret, och vem kan strida mot det?' "

vers 7-8: "Och åt vilddjuret gavs makt att strida mot de heliga och att besegra dem, och det fick makt över alla stammar och folk och språk och folkslag. **Alla jordens invånare kommer att tillbe det**, alla som inte har sitt namn skrivet i livets bok som tillhör Lammet som är slaktat från världens grundläggning."

Inom bl.a. den s.k. profetörelsen sägs att kristenheten kommer att triumfera på jorden precis före Jesu återkomst. Hela städer och länder kommer att bli frälsta, säger man. I en del av dessa sammanhang sägs t.o.m. att de kristna skall nå upp till en sådan andlig styrka och potential att **DET** är Jesu återkomst. Alltså att **VI** är Kristus tillsammans!! Men det går ju också helt emot vad Johannes skrev. I själva verket kommer tillståndet att vara helt tvärt om, och så var det också när Jesus kom första gången. Tillståndet i kristenheten kommer att vara ganska bedrövlig när Jesus kommer tillbaka, och skaran av sanna troende kommer att vara ganska liten. I texten i Upp 13 så får man ju inte direkt en känsla av att det är de sanna

kristna som dominerar på jorden vid den tiden. Och då förstår man varför Jesus undrade om han kommer att finna **tron** på jorden när han kommer tillbaka. Och det var därför han sa att kärleken kommer att kallna hos de flesta. Det handlar inte om vilken tro som helst eller vilken kärlek som helst.

Skall vi alltså vara väl förberedda på att pröva äktheten i saker och ting, så tror jag att vi måste förstå att den tid vi lever i nu, är början till det stora avfallet. En tid av enorma villfarelser! Det blir alltså bara viktigare och viktigare att kunna pröva, och att faktiskt göra det också. Vill vi inte se att det är den här utvecklingen vi har framför oss, så tror jag också att vi är mycket dåligt förberedda. Väntar vi oss en världsvid väckelse, när Bibeln talar om avfall, så bedrar vi oss själva och riskerar att bli meddragna i alla de förförelser som skall komma över oss i kraft av tecken och under, som det står längre fram i 2 Tess 2. Vi skall se på det strax.

Som avslutning i denna punkt vill jag nämna att jag skrivit en omfattande text som enbart handlar om Jesu gudomlighet. Där får du en mängd mycket spännande och tydliga bibelord. Du hittar den på https://bibelfokus.se/Jesus_sann_Gud.

2.4 Den karismatiska förblindelsen

När det nu gäller det här med det stora avfallet i den yttersta tiden, så vill jag be dig titta på min video som handlar om just detta. Du hittar den på <https://bibelfokus.se/avfallet>. Den underrubrik som videon har är "Förförelser måste komma, är vi beredda eller är vi redan förförda?". Med tanke på Jesu alla varningar om att **se till** att inte bli bedragna, så måste du våga fråga dig om det möjligen kan vara så att även DU (och jag) kan ha börjat glida in på den väg som leder till det stora avfallet. Har vi verkligen **sett till** att inte bli bedragna? Det här är den punkt som kanske är den mest utmanade i dessa två delar om att pröva.

2.4.1 Judarnas förblindelse

Vi skall först se på vad Bibeln säger om förblindelse när det gäller det judiska folket. Läser man Jesajas bok i GT så ser man där att Gud utvalde profeten Jesaja till att förblinda och förhärda Guds folk judarna. Det var Guds dom eftersom de hade brutit mot sitt förbund med Gud. Vi skall läsa om Jesajas uppdrag.

Jes 6:8-10: "Och jag hörde HERRENS röst. Han sade: 'Vem skall jag sända och vem vill vara vår budbärare?' Då sade jag: 'Här är jag, sänd mig!' Han sade: 'Gå och säg till detta folk: Ni skall höra och höra, men

inte förstå, och ni skall se och se, men inte begripa. **Förhärda detta folks hjärta, gör deras öron döva och deras ögon blinda**, så att de inte ser med sina ögon, hör med sina öron eller förstår med sitt hjärta och vänder om och blir helade.' "

Det här är ju ganska märkliga saker, men det är så klart Guds visdom, och den begriper vi inte alltid. Gud ville alltså inte ens att folket skulle kunna vända om. Deras avgudadyrkan hade gjort Gud så fruktansvärt less på sitt folk, att han inte ens ville ge dem en chans till omvändelse - vid den här tidpunkten. Vi skall läsa lite mer om denna förblindelse som också kallas för en djup sömn.

Jes 29:9-14: "Häpna och förundras, stirra er blinda, ja, var blinda. De är druckna, men inte av vin, de raglar, men inte av starka drycker. Ty HERREN har utgjutit över er en ande med **djup sömn** och tillslutit era ögon. Han har höljt mörker över profeterna och över siarna, era ledare. All uppenbarelse har för er blivit som orden i en förseglad bok. Räcker man en sådan bok åt någon som kan läsa och säger: 'Läs detta,' så svarar han: 'Jag kan det inte, den är ju förseglad.' Och räcker man den åt någon som inte kan läsa och säger: 'Läs detta', så svarar han: 'Jag kan inte läsa.' Herren har sagt: Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ärar mig med sina läppar men låter sitt hjärta vara långt ifrån mig, är fruktan för mig bara ett inlärt människobud. Se, därför skall jag ännu en gång göra underbara ting med detta folk, ja, underbara och förunderliga. De visas vishet skall förgå, de förståndigas förstånd skall förmörkas."

Jesus hänvisade till denna förblindelse när han talade till lärjungarna i liknelser. Vi ser det t.ex. i Luk 8:10:

Luk 8:10: "Han svarade: 'Ni har fått nåden att förstå Guds rikes hemligheter, men de andra får dem i liknelser, för att de skall se och ändå inte se och höra och ändå inte förstå.' "

Man kan ju då fråga sig på vilket sätt Gud genom Jesaja lät denna förblindelse komma över det judiska folket. Här har jag knyckt en tanke från Sven Reichmann som jag tycker verkar ganska rimlig. Förblindelsen, och förhårdelsen kom över folket när Gud genom Jesaja gav dem uppenbarelsen och andlig kunskap i överflöd. Dels är det väl ingen som gett judarna så starka profetior om Messias och framtiden som Jesaja. Och dessutom gav han helt otroliga löften till det judiska folket. Du kan läsa om detta i [Jesajas bok kapitel 60, vers 1-15](#). Det är så

långt så jag hoppar över det för att spara lite utrymme. Men vi ser där att Gud bl.a. lovar judarna att hednafolken skall komma och falla ner inför dem med alla sina rikedomar som gåvor.

Och vem av oss skulle inte drabbas av högmod om vi fick sådana löften om framtiden? Så kanske man kan säga så här, att Gud förblindade och förhärdade sitt folk genom att han fick dem att äta av kunskapens träd. För lever man inte i ödmjukhet inför Gud, så kan all kunskap vara livsfarlig, även om det handlar om andlig kunskap! För det leder då istället till högmod, och en slags självförgudning, som sedan leder till andlig förblindelse och hjärtats förhärdelse. Så kunskapens träd kanske snarare är ett *förhållningssätt* till kunskap än bara kunskap i sig. Det var ju frestelsen att bli så som Gud som gjorde att Adam och Eva såg på Kunskapens träd på ett annat sätt. Men kunskap i sig tycks inte vara farligt. I Hos 4:6 står ju t.ex. "mitt folk går under i brist på kunskap".

Nu var den här "förhärdelsesdomen" över judarna Guds plan för mänskligheten, trots allt. För genom judarnas förhärdelse kunde ju vi hedningar få del av Guds frälsning. Och judarna skall ju också bli frälsta en dag, tack och lov.

2.4.2 De kristnas förblindelse

Nu tycker jag det är på sin plats att man frågar sig: finns det även en förblindelse för avfallna kristna? Vi är ju ganska duktiga på att peka på judarnas förblindelse, och så menar vi att nu, på nya förbundets tid, så har vi dels den Helige Ande, och så har vi en sådan fullkomlig insikt i Guds Ord att förblindelse minsann inte kan drabba oss. Men som du kanske förstår av rubriken för den här punkten, så tror jag att vi riskerar att missta oss ganska grovt, genom just vårt högmod.

Vi kan ju börja med att se att Jesus varnar även oss kristna för att somna in.

Mark 13:33-37: "Var på er vakt och **håll er vakna**, ty ni vet inte när tiden är inne. Det är som när en man reste bort. Han lämnade sitt hus och gav sina tjänare i uppdrag att sköta var och en sin uppgift.

Portvakten befallde han att vara vaksam. **Vaka därför!** Ni vet inte när husets herre kommer, om det sker på kvällen eller vid midnatt eller på efternatten eller på morgonen. **Vaka**, så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. Vad jag säger till er, det säger jag till alla: **Vaka!**"

Det var många "vaka" i den här texten. Sedan har vi berättelsen om de tio jungfrurna som somnade in i väntan på brudgummen. Den berättelsen känner du kanske till. Men huvudbudskapet är väl just vad Jesus säger sist i berättelsen:

Matt 25:13: "**Vaka därför**, ty ni vet inte vilken dag eller timme han kommer."

En tung sömn kan alltså drabba även oss kristna om vi inte är vaksamma. Och är vi inte vaksamma, ser vi inte till att inte bli bedragna, så är vi ju faktiskt olydiga mot Jesu uppmaning. Att *vaka* tror jag handlar om att ständigt söka sanningen – för varje tid – och att då leva i närhet med Jesus i Bibelläsning och bön. Något bättre sätt att vaka kan inte jag tänka mig.

Jag sa tidigare att jag upplever att 2:a Tessalonikerbrevets kapitel 2 är väldigt viktigt för kristna i vår tid. Där finns ett starkt budskap om den förblindelse som kan drabba avfälliga kristna. Vi skall läsa:

2 Tess 2:9-12: "Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, eftersom de inte **tog emot sanningen och älskade den**, så att de kunde bli frälsta. Därför **sänder Gud en kraftig villfarelse** över dem så att de tror på lögnen och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten."

Vi såg tidigare att kapitel 2 handlar om en avfallen kristenhet, och jag tycker denna villfarelse som vi nu läste om liknar förblindelsen över Guds folk judarna väldigt mycket. Vill vi inte sätta sanningen – och därmed Gud själv – högst över allt annat, då sänder Gud en kraftig villfarelse över oss. En andlig sömn eller onykterhet. Och vi ser i texten att det tycks vara kärleken till tecken och under som är motorn i den här förblindelseprocessen. Alltså något **falskkarismatiskt**. Som vi såg tidigare så varnade ju Jesus för detta också:

Matt 24:24-25: "Ty falska messiasgestalter och falska profeter skall träda fram och göra **stora tecken och under** för att om möjligt **bedra även de utvalda**. Jag har nu sagt er detta i förväg."

Det finns en viktig analogi mellan judarnas stora misstag och det stora misstag de avfallna kristna kommer att begå i den yttersta tiden. Judarnas misstag var att deras förblindelse gjorde att de inte såg när deras egen Gud besökte dem – trots att han kom i enlighet med Skrifterna. Istället för att ödmjuka sig inför honom, så såg de till att han blev korsfäst.

Den avfallna kristenheten kommer genom **sin** förblindelse också att missa Jesus, fast på ett lite omvänt sätt. De kommer att ta emot Antikrist som den återvändande Jesus, trots att även detta står helt klart beskrivet i Bibeln. Och på sätt och vis kommer de också att döda Jesus genom att förfölja den lilla gruppen av sanna Jesu lärjungar (Kristi kropp) som vägrat att böja sig under den falske Messias Antikrist.

Jag tror vi ser upprinnelsen till hela detta scenario redan idag, när den *ekumeniska rörelsen* samlar kristna från precis alla håll och kanter, både katoliker, trosrörelsen, den apostoliska rörelsen, profetrörelsen, pingstkyrkan, osv, osv. Vad är det då som förenar alla dessa olika typer av kristna till en **falsk enhet**? Jo, det är de **karismatiska upplevelserna**, kärleken till tecken, under, smörjelser, syner, uppenbarelser, profetior och mirakler, m.m!

I tidningen Missionsmagazinet från Livets Ord, nr 5 från 2008, så säger Hans Weichbrodt så här (han är präst i Svenska kyrkan och inspiratör inom Oasrörelsen):

"Den **karismatiska väckelsen** förenar kristna. Det är en äkta Andens enhet som kommer nu [...] och det har att göra med den **karismatiska förnyelsen** som är på väg [...] Troende reser till varandras konferenser, och har en ödmjukhet inför att lära av varandra [...] När jag var i **Rom** [...] kände jag att jag måste vara lyhörd för om Gud vill visa mig något. Kanske fanns det saker **där** [i katolska kyrkan] som Gud ville att jag skulle ta del av. Det kräver att vi är mer lyhörda för att den helige Ande leder **på ett sätt som vi inte är vana vid.**"

"På ett sätt som vi inte är vana vid", vad är det han säger? Skulle Gud göra nya saker genom sin Helige Ande, som inte har sin grund i Bibeln? Nej, aldrig!

Olof Djurfelt skrev så här i en artikel i Dagen angående den pågående dialogen mellan Pingströrelsen och Katolska kyrkan:

"Den **karismatiska** dimensionen finns med när vi möts, och den överbryggas **mycket.**"

Och så kan vi ta ett citat ifrån Caesarius Cavallin som förestår Östanbäcks kloster. Även de strävar ju tillbaka till Rom. Han berättar här om hur han tillsammans med Ulf Ekman och Peter Halldorf tror att det var en påve som med sin bön både orsakade pingstväckelsen och nu den karismatiska rörelsen. Det tror ju definitivt

inte jag, måste jag säga. Men han skriver så här på Oas-rörelsens hemsida:

"Den fantastiska vändpunkt, med en omvändelse till enhetens färdriktning, som nu signaleras av Peter Halldorf och Ulf Ekman med helt oväntade nya konstellationer, bekräftar för mig, att den Helige Ande som enligt Ulf Ekman påven Leo XIII bad ner över 1900-talet vid dess ingång, nu verkligen fått tag i sin kristenhet." (texten är nu borttagen från OAS-rörelsens hemsida)

Så länge karismatikerna tror att det är den Helige Ande som leder, så tror de att vägen är den rätta. Och så länge det sker andliga manifestationer så tror de att det är den Helige Ande som leder. Det blir ett slags onyktert cirkelresonemang i det här. Det spelar ingen roll om de leds in på vägar som är helt nya, eller rent av obibliska ibland, huvudsaken är att det händer grejer! Och jag hoppas du förstår att karismatiska upplevelser **inte** kan vara en grund för ekumenik och enhet. I så fall kan vi ju ha enhet med alla inom New age också, eftersom det som händer där, många gånger liknar det som händer i den karismatiska rörelsen – det visar jag med ganska stor tydlighet i min video om det stora avfallet. Grunden för enhet måste vara lydningen till Gud och hans Ord. **Då** infinner sig en invärtes *Andens enhet* med automatik. Det är inte vårt verk med enhet, alltså! Jesus bad ju till Fadern om enheten. Det var ingen befallning till oss.

Så det som vi ser i de här karismatiska rörelserna, är inte den kärlek till sanningen som kan rädda oss, enligt 2 Tess 2. Det är istället den kärlek till under och tecken som öppnar för den villfarelse som Gud låter komma över en kristenhet som inte längre är noga med sanningen. Gud har, precis som han gjorde med judarna, gett oss ett överflöd av andlig kunskap och andliga gåvor. Detta har blivit till ett slags "andligt kunskapens träd", och det har gjort oss uppblåsta och högmodiga, och i en del sammanhang har man t.o.m. kallat sig för gudar. Det är detta som jag kallar *den karismatiska förblindelsen*. Och då bör du veta att jag inte på något sätt är emot ett Bibliskt andedop, Andens gåvor, eller tecken och under från Gud, jag har ju själv upplevt en del av detta. Det jag vänder mig emot är oviljan till att söka sanningen i dessa sammanhang. Eller om man kan säga så här, den "o-kärlek till sanningen som finns där, ohörsamheten till Gud Ord och Jesu uppmaningar. I Uppenbarelseboken kallas detta också för "ljumhet". Vi kan läsa Upp 3:14-18:

Upp 3:14-18: "Skriv till församlingens ängel i Laodicea: Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, upphovet till Guds

skapelse: Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom **du är ljum** och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun.? Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Jag råder dig att av mig köpa guld som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skylla dig med, så att din skamliga nakenhet inte syns, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se."

Problemet med församlingen i Laodicea är inte att den struntar i andliga frågor, för då är man ju kall. Problemet är att den anser sig vara så otroligt bra, så komplett, så full med insikt, så duglig och kunnig osv. Laodicea kan mycket väl vara en profetisk bild av kristenheten idag, jag tycker den stämmer ganska bra. Här ser vi analogin med hur judarna var precis vid tiden före Jesu första framträdande. Högmodet hade gjort judarna så blinda, att de lierade sig med den tidens antikistliga stat – Rom – för att döda honom som sa att han var Messias. Den ljumma, blinda och avfallna kristenheten kommer att liera sig med den sista tidens Antikrist (Rom?) och döda dem som säger att endast Jesus är Messias/Kristus, och att vi människor inte är det.

Skall jag då summera denna sista punkt, så vill jag utmana alla kristna (även mig själv) till att begrunda om vi möjligen fått ett stänk av den här "karismatiska förblindelsen". I så fall riskerar vi ju att dras med in i den sista tidens stora avfall. Så vi måste våga fråga oss: har vi farit efter tecken och under mer än vad vi farit efter Guds Ord och sanningen? Sätter vi sanningen högst över allt? Även över det bekväma och det spektakulära? Har vi bemödat oss att hålla oss nyktra och vakna i enlighet med Jesu många uppmaningar? Eller har vi raglat omkring i en slags "helig fylla", "holy drunkness", lik den Jesaja beskrev i sitt 29:e kapitel? Har vi kanske blivit högmodiga och stolta av all andlig kunskap – all *sophia* som Paulus skrev – som vi hämtat in från otaliga möten, konferenser, bibelskolor, böcker, band, tidningar, videoband, TV-kanaler, och därmed blivit andligt berusade? Jag tror det är oerhört viktigt att vi vågar och vill ställa oss dessa frågor idag, och att vi rannsakar oss i Bibelns ljus.

3.0 Summering

Här skall jag knyta ihop det med det som jag skrev inledningsvis, att det handlar om att kunna se klart. Att vara andligt nykter och vaken. Och skall vi kunna se klart måste vi alltså ta bort flisan ur vårt eget öga **först**, och det handlar kanske allra mest om **andliga** flisor mer än vardagliga synder, om man får kalla det så.

Ingen av oss är ju perfekt. Men om vår andliga syn är grumlad av högmod och villfarelser av olika slag, då kan vi inte pröva framgångsrikt, och då kan vi inte hjälpa andra till rätta.

Vi får alltså inte fly undan att bli korsmärkta även vi, om vi vill bli klarsynta och att **Guds** kraft skall flöda i oss. Det här innebär också enskildhet med Gud i Bibelläsning och bön. Det går inte att ersätta detta med att istället läsa s.k. kristna pocketböcker eller titta på s.k. kristna TV-kanaler. Där riskerar vi många gånger att bli vilseledda av falska profeter!

Ja, det här var mina allvarliga tankar om vem som kan pröva. Och skall jag sammanfatta allt i en enda mening så får det bli så här:

Bara den som har andlig klarsyn och själv är prövad kan pröva andra.

/Lennart